Les petites alegries

de
Gabriel Fuentes

traducido por
Gabriel Fuentes

(fragmento en catalán)

Dramatis personae

Sebastià
Dèbora
Marisa
Rocío

ràbia
✾

SEBASTIÀ
el cinquè metro que deixes passar Sebastià una altra vegada suportar les passes d'aquesta gent que tus que escup que parla a crits tinc ganes d'arrancar-los el cap de quall ganes de vomitar-los a sobre ganes de picar els seus sorolls fins que deixin de fer soroll deixin de respirar deixin d'existir Sebastià ni un sol pas ets capaç de fer no ets capaç més que de fugir d'amagar-te com una rata en aquest taüt fosc de ciment i soroll tanco els ulls escolto com desaparec entre el tumult les presses em rebenta el cap el teu cos no et fa cas el teu cos segueix aquí dur què esperaves una altra vegada la punyetera esquena una altra vegada la seva mà sobre el meu pèl tira del meu coll empeny el meu cap contra la paret em fas mal aguantaguantaguanta fixo els meus ulls a la rajola el seu cos pica el meu cos premo els llavis em mossego les ganes de cridar em fa mal l'esquena no puc córrer no puc mossegar no puc veure només escolto la seva respiració darrera meu Sebastià quin fàstic em fas em repugnes fes un pas i el silenci per fi això s'ha d'acabar necessites fer aquest pas de una puta vegada merda ara no merda sona el telèfon una altra vegada ella insisteix ara no si us plau aquesta dona em provoca migranya amb la seva veu de cigonya ronca l'escanyaria amb les meves pròpies mans és la única que m'aguanta una altra vegada la incessant i el seu claqueig apa vaig a agafar-li el telèfon dir-li la veritat d'una vegada t'arrencaria la llengua deixa de punxar-me t'escolto em tremolen els budells fas pudor amb el teu alè fastigós de xiclet gastat bestiola amb arracades de perles no millor penja que se'n vagi a la merda i em deixi en pau ja és aquí Sebastià vinga penja i a la de tres només un pas endavant vinga ja arriba el sisè metro un dos merda el telèfon a la meva orella

la trinxera
✾

DÈBORA
Ra-ta-ta-ta-ta! A tir! On cony t'havies ficat? Porto dos dies intentant parlar amb tu... Ahir vaig ser a casa teva i ni colpejant la porta vas obrir-me... I sé que hi eres dins... Estic segura, així que no em vinguis amb ximpleries... No vaig voler tornar a cridar a la policia i muntar un ciri... Has de deixar aquestes pastilles immediatament... Passes de la histèria a la inconsciència... Et deixen pitjor del que ja estàs... M'escoltes?

SEBASTIÀ
Ajá.

DÈBORA
Has d'agafar-me el telèfon i no passar-te les meves trucades pels collons... Deixeu-vos anar que l'àvia està al telèfon! Que sí...! La meva tasca com a editora és acompanyar-te, però no t'aguantaré més ximpleries... No tinc temps per als teus numerets de marieta turmentada... Soc aquí per a aconseguir treure el millor de tu... Perquè és la meva feina, és clar... I perquè jo, després del

‘perdigó’, encara crec en tu, al contrari que la majoria d'editors d'aquest país... Perquè ja saps què es diu de tu... La teva afició pels jocs grupals... Oki doki? No ens enganyem, jo et faig millor escriptor, Sebastià... I tu allà sense dir ni piu, sense dir ni ves-te´n a pastar fang... No sé, semblo estúpida, però a vegades penso que no ets conscient de la sort que tens... Aquesta batalla no la pots guanyar sol... Podeu estar-vos quiets ja! Putos nens! Qui em manaria a mi...? Anyway... Estàs escrivint? Vull pensar que estàs escrivint molt i per això desapareixes... Encara que veient els teus antecedents, igual estàs en fase destructiva i t'estàs cardant a totes les despulles de la ciutat... Anyway... Ara la ratlladura de llimona... A veure com ratllo amb aquestes ungles... Ja em diràs tu per ~~a~~ què em poso jo a fer les maleïdes magdalenes... Tenint-les de paquet i ben bones que són... Però així són els nens, volen veure a la seva àvia cuinant i reproduint la felicitat de merda que foten a la tele... Sebastià, no m'importa que descarreguis en qualsevol tros de carn, però escriu per Déu... Ah! Tinc una bona notícia, La rebel·lió, dos anys després, es continua venent com a xurros... Sortirà la sisena edició! I està sent un èxit de vendes a Bulgària! A Bulgària! Així que organitzarem una trobada per a aprofitar la tirada... Podràs parlar del ‘perdigó’ també, clar... De fet, has de parlar d'aquest especialment... L'estratègia és determinant! A veure si tenim sort i, almenys, ho endossem a Bulgària... Et podràs tirar a tots els poltres búlgars que vulguis... Necessitem nova munició! Tothom està desitjant llegir la novetat que estàs escrivint... Ja estem tancant dates de promoció per a després de l'estiu... Està anant a molt bon ritme, Sebastià... Tens l'agenda a mà? Apunta, si us plau... No, espera! Te les envio després... Ara tinc les mans a la massa... Literal... No pengis! Podeu estar-vos quiets d'una punyetera vegada? Bé, el més important... Com vas? Estàs escrivint?

SEBASTIÀ
Ajá.

DÈBORA
Ai, Sebastià! No saps quant m'agrada escoltar això! Tant misteri em té boja... De què va? Avança'm alguna cosa... Hem d'atacar... Ja saps quant els agrada als periodistes tenir informació privilegiada... Els hem de fer partícips del procés de creació, des de la gènesi... Ens convé tenir-los de la nostra part... Segur que es tracta d'alguna cosa molt diferent... Ho sé... Estic segura... Diferent... Però, diferent com la primera o com el 'perdigó'? Anyway... Estic segura que és un material... Fresc? Trencador? Personal?

SEBASTIÀ
Ajá.

DÈBORA
‘Personal’ aquesta és la paraula... Ho sé... Sona bé... fa bona olor... Molt bé... I al forn... Hum... Una cosa ‘personal’... Una cosa molt ‘personal’... Molt bé, Sebastià... Una cosa salvatgement ‘personal’.... Oki doki... Molt bé... Això ho podem vendre... A tothom li interessa una cosa ‘personal’... Quan podré llegir alguna cosa? Estigueu-vos quiets! Molt bonic... Molt bonic el dibuixet... Què pesat aquest nen... I els seus dibuixos dels collons... Ha sortit a la família del meu ex... Haig de deixar-te... Haig de netejar aquest desastre... Anyway... Sebastià, ja no ets jove, ni tampoc madur... Estàs en aquest moment en què si no espaviles, et quedes fora... Així que a la trinxera... Estic segura que aviat seràs capaç d’enviar-me una cosa decent... I recorda-ho, et tinc a un tret.